

at følge en anden Vej, nemlig den, som den gældende Lov allerede har anvist paa et tilsvarende Omraade, nemlig at lade Kommunalbestyrelserne afgøre Spørgsmaalet indenfor hver enkelt Kommune. Men her har der vist sig en Vanskelighed, som blev stærkt fremhævet ved første Behandling, nemlig at der mange Steder findes Bykommuner, som er i saa nær Forbindelse med den tilgrænsende Del af den bymæssigt bebyggede Del af en Landkommune, at man vilde kunne faa det mærkelige Forhold at se, at Bykommunen maa ske bestemmer 7-Lukning, medens Landkommunen holder sig til 8-Lukning, saa at man paa den ene Side af Gaden er forpligtet til at lukke Kl. 7, men paa den anden Side kan holde aabent til Kl. 8. Udvalget mener at have fundet en farbar Vej ud af denne Vanskelighed, idet det foreslaar, at Indenrigsministeren, naar han stadfæster Vedtægter om Lukning før Kl. 8, i en Bykommune, som har bymæssigt bebyggede Dele af en Landkommune grænsende umiddelbart op til sig, skal fastsætte, at man i Landkommunen skal lukke paa samme Tid som i Bykommunen. For at der ikke skal være Tvivl om, hvorvidt en Virksomhed ligger i den bymæssigt bebyggede Del af Landkommunen eller ikke, har vi foreslaaet, at Ministeren samtidig med at give Stadfæstelsen skal fastsætte Grænserne for den Del af Landkommunen, hvori den tidligere Lukketid skal gælde. Den sidste Bestemmelse, jeg skal nævne, er Bestemmelsen om Kiosker. En Række Organisationer, hvoriblandt Detailhandler-Societetet, har henvendt sig til Udvalget med Ønske om, at der skulde sættes en Begrænsning for, hvad Kioskerne maatte handle med. Man hævder, at Hensigten med Fastsættelsen af den gældende Lovs Bestemmelse om Kiosker utvivlsomt har været den, at man vilde give Publikum Lejlighed til efter Lukketid at forsyne sig med saadanne „Nødvendighedsartikler“, kan man vel nok sige, som Aviser, Tidsskrifter, Frimærker, Brevark o. s. v., men at Forholdet har udviklet sig saaledes, at der særlig her i København er opstaaet en hel Række Forretninger, som er ganske almindelige Forretninger med Bøger og Papir eller andre Artikler, men som har antaget Navnet Kiosker udelukkende for at kunne drage Fordel af den Fritagelse for at skulle lukke til en bestemt Tid, som Kioskerne efter den gældende Lov nyder. Udvalget har bøjet sig for denne Betragtning og har ment, at Lovforslaget, saaledes som det forelaa her ved

første Behandling, ikke er fyldestgørende. Man vil erindre, at Forholdet efter Lovforslaget er det, at saadanne Kioskforretninger efter Lukketid kun maa handle med Aviser, Tidsskrifter m. m. Det staar for Udvalget, som om det vil blive en ganske uløselig Opgave for Politiet at kontrolere, hvorvidt en saadan Bestemmelse overholdes eller ikke. Vi har derfor foretrukket at foreslaa dette høje Ting, at det afgørende i dette Spørgsmaal fremtidig ikke bliver, *hvilket Navn* en Forretning antager, men *hvad den handler med*, og dette har vi altsaa givet Udtryk ved at nævne en hel Række Artikler, der maa sælges efter Lukketid i Forretninger, der udelukkende handler med disse Artikler, hvad enten de saa kalder sig Kiosker, eller de kalder sig noget andet.

Af de Grunde, jeg nævnede før, skal jeg ikke komme ind paa at omtale de øvrige Ændringsforslag i Enkeltheder, idet alt, hvad man maatte ønske at vide om Udvalgets Stilling til de enkelte Forslag, forhaabentlig vil kunne findes i Udvalgets Betænkning. Denne fremtræder altsaa med en enstemmig Indstilling, en Enstemmighed, der selvfølgelig ikke betyder, at Udvalget har været komplet enig med Hensyn til Afvejningen af de forskellige Forhold, som jeg omtalte i Begyndelsen af mit Foredrag, men betyder det, at man har været absolut enig om, at Loven bør gennemføres, og at den for at kunne naa til Gennemførelse, forhaabentlig endnu i denne Rigsdagssamling, bør fremtræde med en enig Indstilling. Vi haaber, at de Ændringsforslag, vi har stillet, alle maa betyde Forbedringer, og hele Udvalget indstiller gennem mig samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Chr. Hansen: Jeg skal fatte mig kort, da den ærede Ordfører har gjort Rede for de stillede Ændringsforslag. Som det fremgaar af Betænkningen, har et Mindretal ønsket at stille flere Ændringsforslag end dem, der nu er stillede, og dette Mindretal tilhører jeg. Dette staar i Samklang med de Udtalelser, jeg fremkom med ved Lovforslagets første Behandling. Disse Ændringsforslag skulde nærmere gaa ud paa at lade Loven i forøget Grad komme det lønnede Personale til gode. Flertallet har i Betænkningen udtalt, at det kunde gaa med til at lovgive i Lighed med en tysk Lov, i hvilken man tilsigter at give det lønnede Personale en vis Hviletid i Døgnet, men Flertallet har, som den ærede Ordfører nævnede, ment, at